

„(ἀπόσασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἔσιν) ἐζή-
 „τησάν τε μετὰ τῶν πολεμιοτάτων ἡμᾶς πάντες διαφθεί-
 „ραι· καίτοι δεινότερόν ἐσιν ἢ εἰ καθ' αὐτὰς δύναμιν κτώ-
 „μενοι ἀντεπολέμησαν· παράδειγμα δὲ αὐτοῖς ἔτε αἱ τῶν
 „πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποσάντες ἤδη ἡμῶν
 „ἐχειράσθησαν, ἔτε ἡ παρῆσα εὐδαιμονία παρέσχευ ὄκνον 5
 „μὴ ἔλθειν ἐς τὰ δεινὰ· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον
 „θραύσεις, ἢ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως,
 „ἐλάττω δὲ τῆς βεληήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἰσχὺν ἀξιώ-
 „σαντες τῆς δικαίας προφείναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾤκησαν περιέ-
 „σευθῆαι, ἐπέθεντο ἡμῖν ἕκ ἀδικήμενοι· εἴωθε δὲ τῶν πό 10
 „λεων αἷς ἂν μάλιστ' ἐλάττω ἀπροσδόκητος εὐπρα-
 „ξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον
 „τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχέεντα, ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν·
 „ἢ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥᾶον ἀπωθύνται, ἢ εὐδαιμο-
 „νίαν διασώζονται· χρῆν δὲ Μιτυληναῖες ἢ πάλαι μηδὲν 15
 „διαφέροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμηῆσθαι· ἢ ἕκ ἂν ἐς
 „τὸδε ἐξύβρισαν· (πέφυκε γὰρ ἢ ἄλλως ἀνθρώπος τὸ
 „μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμά-
 „σιζειν)

τὸ δὲ ὀρθόν, οἵτινες ἔχοντες νῆσον μετὰ τειχῶν (7) ἢ ἐλπίσαντες
 μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάττω δὲ τῆς βεληήσεως] ἐλπίσαν-
 τες κακῶς ποιήσῃν ἡμᾶς μείζον μὲν, ἢ ἐδύναντο, ἔλαττον δὲ, ἢ
 ἐβύλοντο· τῆτ' ἔσι, βεληθέντες μὲν διαφθεῖραι ἡμᾶς ὑπὲρ ὃ ἤλ-
 πιζον, ἐλπίσαντες δὲ ὑπὲρ ὃ ἠδύναντο, τοῖς ὀπλοῖς μᾶλλον, ἢ τῷ
 δικαίῳ χρησάμενοι (10) εἴωθε δὲ] ἀντετραμμένω τὸ σχῆμα τῆτι,
 ὀρθῆται δ' ἔτως· ἢ εὐπραξία εἴωθε τρέπειν τὰς πόλεις εἰς ὕβριν, αἷς
 ἂν αὕτη ἀπροσδόκητος ἔλθῃ. Ὅσαι δὲ τῶν πόλεων κατὰ λόγον ἢ
 ἀρετὴν ἠτύχησαν, αὗται διέμεναν ἀσφαλέστεραι, ἢ αἷς γ' ἀπροσ-
 δόκητος ἐγένετο εὐπραξία· (18) τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν] ἔτω

νοι ὑπὸ ἀνάγκης τινὸς ἀποσατέσι) θέλουτες νὰ ἐνωθῶσι με-
 τὰς πλέον θανασίμους ἐχθρὸς μας, καὶ νὰ μᾶς διαφθείρωσι τὸ
 ὅποῖον εἶναι χειρότερον, παρὰ ἂν αὐτοὶ καθ' ἑαυτὸς εἶχον δι-
 ναμιν, καὶ ἐκινῶντο ἐναντίον ἡμῶν· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβω-
 σι παράδειγμα, μήτε ἀπὸ τῆς συμφορᾶς τῶν πλησιοχώρων
 συμμάχων, οἱ ὅποιοι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας ἐδεδλώθησαν παρ'
 ἡμῶν, μήτε εἶχον τινὰ συζολήν τε καὶ πρόνοιαν νὰ μὴ σερη-
 θῶσι καὶ τὴν παρέσαν αὐτῶν εὐτυχίαν, καὶ περιπέσωσιν ἐξ ἐναν-
 τίας εἰς δυστυχίαν, ἀλλ' αὐθαδιάσαντες πρὸς τὰ μέλλοντα με-
 ἐλπίδας ἀνωτέρας μὲν τῆς δυνάμεως, κατωτέρας δὲ τῆς προαι-
 ρέσεως, ἐκίνησαν καθ' ἡμῶν ὄπλα, προτιμήσαντες τὴν βίαν
 ἀπὸ τὸ δίκαιον· ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ἐθάρρησαν, ὅτι θέλουσι φέρῃ
 τὸν σκοπὸν των εἰς ἔκβασιν, ἐν τῷ ἐφώρμησαν καθ' ἡμῶν,
 χωρὶς νὰ ἀδικηθῆν παντελῶς παρ' ἡμῶν· ἐπειδὴ συνηθίζεστιν
 αἱ πόλεις αἱ ὀψίπλευτοι μάλις, ὅσαι δηλονότι ἀπροσδοκῆται
 καὶ δι' ὀλίγη καιρῶ φθάνουσιν εἰς δύναμιν, νὰ ἐκδίδωνται εἰς τὰς
 ἀδικίας καὶ ὕβρεις· αἱ δὲ κατ' ὀλίγον ὅμως, καὶ κατὰ λόγον ἐλ-
 θῆσαι εἰς εὐτυχίαν, αὐταὶ διαμένουσι μᾶλλον ἐν ἀσφαλείᾳ,
 παρὰ ὅσαι εὐτύχησαν ἀπὸ μίαν ἀπροσδοκῆτον τῆς τύχης ῥο-
 πὴν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν αὐταὶ δύνανται ἐυκολώτερα νὰ ἀποφύ-
 γωσι τὴν δυστυχίαν, παρὰ νὰ φυλάξωσι τὴν εὐτυχίαν· ἔπρε-
 πεν ὅμως ἐξ ἀρχῆς νὰ μὴν ἀπολαμβάνωσιν οἱ Μιτυληναῖοι παρ'
 ἡμῶν περισσοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὰς ἄλλας συμμάχους· καθότι
 μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἠθέλων φθάσῃ εἰς βαθμὸν τῆς ὕ-
 βρεως· ἐπειδὴ εἶναι φυσικὸν τὸ ἐκθρῶπε, νὰ καταφρονῇ μὲν
 τὰς κολακεύοντας, νὰ σέβηται δὲ τὰς ὑπερέχοντας· τιμωρή-
 σατέ τὰς λοιπὸν ἀναλόγως μὲ τὴν ἀδικίαν, τὴν ὅποιαν ἐμελε-
 τῆσαν νὰ ἐνεργήσωσι καθ' ἡμῶν· καὶ μὴ περιορίσητε τὴν αἰ-
 τίαν τῆς ἀποσασίας μόνον εἰς τὰς ὀλίγους· τὸ δὲ πλεῖστον νὰ
 τὸ ἀφήσητε ἀτιμώρητον· ἐπειδὴ πάντες ἐπίσης ἐφώρμησαν

„ζειν) πολλαθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ
 „τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προσεῖη, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύση-
 „τε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέψεντο, οἷς γ' ἐξῆν
 „ὡς ἡμᾶς τρεπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι. ἀλλὰ
 „τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον, 5
 „ξυναπέψησαν. τῶν τε ξυμμάχων σκέψαθε εἰ τοῖς τε
 „ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἐκῆσιν ἀπο-
 „σᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προδέσετε, τίνα οἴεσθε ὄντινα ἔ-
 „βραχείας προσάσει ἀποσῆσθαι, ὅταν ἢ κατορθώσαντι
 „ἐλευθερωσῆς ἢ ἢ σφαλῆτι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεσον; ἡμῖν 10
 „δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τὰ τε χρήμα-
 „τα καὶ αἱ τύχαι. καὶ τυχόντες μὲν πάλιν ἐφθαρμένην παρα-
 „λαβόντες, τῆς ἔπειτα προσάσει, δι' ἣν ἰσχύομεν, τοιοῦτον
 „εὐρήσεω· σφαλέντες δὲ, πολεμίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν
 „ἔξομεν. καὶ ἐν χρόνον τοῖς νῦν καθεσθηκόσι δεῖ ἐχθροῖς 15
 „ἀντίσταναι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν.

μ'. „Οὐκ ἐν δεῖ προεῖναι ἐλπίδα ἔτε λόγῳ πιεῖν, ἔτε
 „χρήμασιν ὠνητῆν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπεύως

λ'.

καὶ ἡμῶν θεραπευόντων αὐτὰς καταφρονῶσι Μιτυληναῖοι· εἰδὲ γε ἐκ
 ἐνεδίδομεν αὐτοῖς ἐν ἔδενι κατ' ἀρχάς, μετριοτέροις ἂν νῦν ἐχρώ-
 μεθα, καὶ ἐθαύμαζον ἂν ἡμᾶς, καὶ ἔκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβριζον· (3) οἷς
 γ' ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τρεπομένους] οἷς γ' ἐξῆν μεθ' ἡμῶν πάντας, νῦν
 ἔχειν τὴν ἑαυτῶν πάλιν· (1) καὶ σκέψαθε ἔτω] εἰ τοῖς αὐτοῖς ζη-
 μιᾶτε τῆς θ' ἐκείως, τῆς τ' ἀκείως ἀφισαμένους, τίς ἂν τῶν συμ-
 μάχων ἐκ ἂν ἀποσῆναι βεβλήσοιτο, ὁρῶν, ὅτι νικήσας μὲν ἐλευθε-
 ρῆται, ἀτυχήσας δὲ καὶ ἠττηθεῖς, ἐδὲν ἀνήκεσον πείσεται; τό δὲ
 ὄντινα δυσχερῶς τῆ σαλοικισμῶ ἀπολύεται· ὄρα καὶ τῷ δ. μτ'.
 τὸ αὐτὸ ἔτω· τίνα οἴεσθε, ἦν τινα ἐκ ἄμεινον παρασκευάσθαι,
 ὁρθολογτικόν γὰρ ὄν μόνιον, ὁρθοῖ τὴν σύνταξιν πανταχῆ· ἔδει
 ἐν γράφειν, ὅς ἐ βραχείας προφίσεως λαβόμενος ἀποσῆσεται· ἢ
 ἐξαλειπτέον αὐτὸ ὡς παρελκον ἀλλ' εὐδοῖται ἢ ἔτῳς ἢ παναλὸν ἀμβρομῶν
 αὐ-

καθ' ἡμῶν, οἱ ὅποιοι ἐδύναντο γὰρ σαθεῖν πρὸς τὸ μέρος μας, καὶ νῦν γὰρ εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν πόλιν των· αὐτοὶ ὅμως σοχαζόμενοι συμφερώτερον γὰρ συγκινδυνεύσωσι μὲ τὰς ὀλίγας, συναπεσάτησαν μετ' αὐτῶν καθ' ἡμῶν· καὶ σοχαυθῆτε πρὸς τέτοις καὶ τῆτο, ἂν τιμωρῆτε μὲ τὴν ἰδίαν τιμωρίαν καὶ τὰς ἀποσάντας ἀφ' ἡμῶν ἀκροσῶς, τὰς βιασθέντας δηλονότι παρὰ τῶν πολεμίων, καὶ τὰς αὐτοπροαιρέτως ὁμοίως, ποῖος ἀπὸ τὰς ἄλλας συμμάχων δὲν θέλει ἀποσατήσῃ ἐκ τῆς τυχέσης αἰτίας, βλέποντες, ὅτι φέρουσι τὸν σκοπόν των εἰς ἕκβασιν; καὶ ἂν νικήσωσι μὲν, θέλωσιν ἐλευθερωθῆ παντελῶς· ἂν ὅμως δὲν κερδίσῃ τὴν νίκην, πάλιν δὲν θέλωσιν δοκιμάσῃ κίνδυνον τινὰ τῆς ζωῆς των· σεῖς δὲ ἐντεῦθεν θέλετε ἀναγκαυθῆ καὶ γὰρ κινδυνεύητε τὴν ζωὴν σας, πρὸς ἐκάστην πόλιν ἐπιφέροντες πόλεμον, καὶ πρὸς τέτοις γὰρ καταναλίσκητε χρήματα· καὶ τότε ἂν νικήσητε, λαμβάνετε μὲν τὴν πόλιν, διεφθαρμένην ὅμως καὶ ταύτην ἀπὸ τὸν πόλεμον, τῆς δὲ πόλεως τὸ εἰσόδημα θέλετε τὸ σερηθῆ ἐφεξῆς· ἂν δὲ νικηθῆτε ἐξ ἐναντίας, θέλετε ἔχη πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὰς πολεμίους· καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν πρέπει γὰρ ἀντιπολεμῶμεν ἐναντίον εἰς τὰς παρόντας ἐχθρὰς μας, τῆτον θέλετε ἐξοδεύῃ, πολεμῶντες πρὸς τὰς συμμάχους.

μ'. Δὲν πρέπει λοιπὸν γὰρ ἔχουσιν ἕδεμίαν ἐλπίδα μήτε μὲ τὴν πειθῶ τῶν λόγων, μήτε μὲ δόσιν χρημάτων, ὥσε γὰρ ἀ-

Γ 2

ξίω.

κῦθις τῆ, Οἶεθε, ῥήματος· (11) ἀποκεκινδυνεύεται] ὑμεῖς δὲ αὐτὰ κα μάλᾳ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποσησομένην πολεμῶντες, καὶ σώματα ἀπολέσετε, καὶ χρήματα ἀναλώσετε. καὶ νικήσαντες μὲν, τῆς μὲν πόλεως διεφθαρμένης πολέμῳ κρατήσετε, τῆς δ' ἐκ ταύτης προσόδου σερήσεσθε τῆ λοιπῆ· ἀπὸ γὰρ τῆ μὴ ἔχοντος ἐκ ἂν λάβοιτε, ἤδη ἐαλωκότος· ἠττηθέντες δὲ, καὶ πολεμίαν αὐτὴν ἐξ' ἐξετε.

(17) Οὐκ ἐν δετ] ἕδει ἔν δέναι αὐτοῖς ἕδεμίαν ἐλπίδα, ἕτε τοῖς λόγοις κῦτῶν πεισθέντας, ἕτε χρήμασι δελεασθέντας· (18) ἀμαρ-

ἡλήφονται. ἄκοντες μὲν γὰρ ἐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἔπε-
 ἡβέλευσαν. ζύγνωνον δ' ἐσὶ τὸ ἀπέσιον. ἐγὼ μὲν. ἐν ἡ
 ἡτότε πρῶτον, ἡ νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ
 ἡπροδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ ταῖς ἀξυμφορωτάτοις τῆ ἀρχῆ,
 ἡοίκτω, ἡ ἡδονῆ λόγων, ἡ ἐπιεικεία, ἀμαρτάνειν. ἔλεός
 ἡτε γὰρ πρὸς τὰς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοθαι, ἡ μὴ πρὸς
 ἡτὰς εἴ' ἀντοικτιέντας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεσῶτας αἰεὶ πο-
 ἡλεμίς. οἵ τε τέρπωντες λόγῳ ῥήτορες ἔξουσι ἡ ἐν ἄλλαις
 ἡελάσσοσιν ἀγῶνα, ἡ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡδύτιστα,
 ἡμεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τῆ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν 10
 ἡεὺ ἀντιλήφονται. ἡ ἡ ἐπιεικεία πρὸς τὰς μέλλοντας ἐπι-
 ἡτηδεῖς ἡ τολοιπὸν ἔσεθαι μᾶλλον δίδοται, ἡ πρὸς τὰς ὁ-
 11 μοίους τε ἡ ἐδὲν ἡσσον πολεμίς ὑπολειπομένους. ἐν δὲ ζυ-
 ἡνελῶν λέγω, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, τὰ τε δίκαια ἐς Μιτυ-
 ἡληναίς, ἡ τὰ ζύμφορα ἡμα ποιήσετε. ἄλλως δὲ γνόντες, 15
 ἡτοῖς μὲν εἰ χαριεῖθε, ὑμᾶς δὲ αὐτὰς μᾶλλον δικιωσέσθε. εἰ
 ἡτὰρ εἴτοι ὀρθῶς ἀπέσησαν, ὑμεῖς ἂν εἰ χρεῶν ἀρχοίτε. εἰ
 ἡδὲ

τεῖν] τῆτο δὲ δυσχερῶς ἀποδίδοται ὄφελος γὰρ ἀμαρτόντες γρα-
 φεσθαι· ἀλλ' ὁ Θεκυδίδης ἀντικαθίστῃ τὰ τοιαῦτα ἀλλήλοις ἐθέτε,
 ἐκατέρω ἀνδ' ἐτέρω χρώμενος· τοῖστον γὰρ καὶ τὸ, ἐν τῷ μὴ
 μελετῶντι τῷ μετοχικῷ ἀντὶ τῆ ἀπαρεμφάτου ἐχρήσατο· ζυγ.
 α'. §. εμβ' ὄρα ἡ ἐντῷ §. μγ'. εὐθα φησὶ ἐντῷ τοιῷδε ἀξίεντι,
 μετοχῆ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου χρησάμενος· εἰδ' ἄλλως βέλει, πρίσθες
 τὸ ἄρδρον, ἡ διερμήνευσον αὐτὸ συνεκδοχικῶς· οἶον, κατὰ τὸ, ἡ διὰ
 τὸ ἀμαρτάνειν ἀνδρωπείως· ἡ κτητικῶς συγγνώμην τῆ ἀμαρτεῖν·
 ἀλλὰ ἡ ταῦτα δυσχερῶς συνάδει τῷ λόγῳ· (6) πρὸς τὰς ὁμοίους]
 εἴτῃ δυνάμει, ἀλλὰ ταῖς εὐνοίαις· αὐτοὶ γὰρ, φησὶν, ἐλεηθῆντες
 νῦν, ἐκ ἀντοικτιῶσιν ἡμᾶς, εἴποτε παρ' αὐτῶν δεησόμεθα οἴκτου,
 ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης πολέμιοι ἔσονται· τὸ δὲ, Καθεσῶτας, ἀντ' ἐνεσῶ-
 τος,

ξιωθῶσι συγγνώμης, ὡς δῆθεν ἁμαρτόντες ὡς ἄνθρωποι·
 καθότι τὸ ἁμάρτημά των δὲν εἶναι ἀκέσιον, ἐπειδὴ μᾶς ἐπε-
 βέλευσαν ἐκ προβελῆς καὶ πρόνοιας· συγγνώμης δὲ ἄξια εἶναι
 μόνον τὰ ἀκέσια ἁμαρτήματα· Ὡς τόσον ἐγὼ καὶ πρότερον καὶ
 νῦν πάλιν ἐπιμένω, καὶ σᾶς παρακινῶ πάντας νὰ ἐπιμείνητε εἰς
 τὴν προτέραν ἐκείνην ἀπόφασιν, καὶ νὰ μὴ περιπέσητε εἰς ἐκεῖνα
 τὰ τρία ὀλεθριώτατα ἐλαττώματα, εἰς τὸν οἶκτον λέγω, εἰς
 τὴν ἡδονὴν τῆς εὐφραδείας τῶν λόγων, καὶ εἰς τὴν ἐπιείκειαν·
 καθότι ὁ μὲν οἶκτος κατὰ δίκαιον τρόπον γίνεται μόνον πρὸς
 ἄνθρώπους ἔχοντας τὰ ἴδια σπλάγχνα, καὶ ὄχι πρὸς τὲς
 τοιούτους, οἱ ὅποιοι ποτὲ δὲν θέλουσιν ἀνταποδώσει τὸ ἴδιον, ἀλλ'
 ἐξ ἀνάγκης θέλουσιν μὲν πολέμιοι ἀδιάλλακτοι πάντοτε· οἱ
 δὲ ρήτορες, ὅσοι ἡδύνουσι τὰς ὑμετέρας ἀκοὰς μὲ τὲς λόγους,
 θέλουσιν εὖρη καὶ ἄλλας ὑποθέσεις μετριωτέρας, νὰ ἐπιδείξωσι
 τῶν λόγων τὴν ἡδονὴν, καὶ μὴ εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν κριτικὴν,
 ἐν ἣ ὀλίγον μὲν θέλουσιν ἡδύνη τὴν πόλιν μετὴν εὐφραδεῖαν,
 μετ' ὀλίγον δὲ θέλουσιν τὴν φέρη εἰς κίνδυνον, ἀπολαμβάνον-
 τες αὐτοὶ παρὰ τῶν πολεμίων πλεσσίας τῆς εὐφραδείας τὰς ἀ-
 μοι-

τος, καὶ τότε ἐκτεταμένως λαμβάνεται· (8) καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάτ-
 τοσιν] ἔσαι ὅτε τὰς ἐπιδείξεις τῶν λόγων ποιήσονται, ἐν ἄλλοις
 μὴ ἀναγκαίοις πράγμασι, καὶ μὴ τὸ γὰρ νῦν ἔχον, ὅτε τότε σῶζον
 καὶ βλάπτον τὴν πόλιν ἀπὸ μόνης ἡρετῆται τῆς ὀρεθῆς γνώμης ὡς ἐν μεί-
 ζοσιν ἄλλοις καὶ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην· ὅρα ἀνωτέρω, §. 7.2,
 (9) ἡμὲν πόλις βραχέα ἠθεῖσα] τῇ ἡδονῇ δηλονότι τῶν λόγων
 μεγάλη ζημιωθήσεται μετὰ ταῦτα· αὐτοὶ δὲ οἱ τέροντες λόγῳ,
 ἀντὶ τῆς εὐφραδείας, χρήματα παρὰ τῶν πολεμίων λήψονται· καὶ
 ἡ ἐπιείκεια (ἢ μαλακία ἔφη ἀνωτέρω) πρὸς τὲς μέλλοντας ἔσαι
 ἡμῖν εὐνοήσῃν δίδοται μᾶλλον, ἢ πρὸς τὲς ὁμοίως ἐσομένους ἐχ-
 θρὸς· (14) τὰ τε δίκαια] τὲς τε Μιτυληναῖς δικαίως κολάσεται, καὶ
 τῇ πόλει ἡμῶν τὰ συμφέροντα ποιήσετε· ἄλλως δὲ δόξα, ὅτι οἱ

ἢ δὲ δὴ καὶ ἐπὶ προσήκον ὅμως ἀξιῶτε τῆτο δρᾶν, παρὰ τὸ
 εἰκὸς τοίνυν καὶ τέσδε συμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύε-
 σθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν τῷ ἀκινδύνῳ ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ
 τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιῶσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότε-
 ροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβηλευσάντων φανῆναι· ἐνδυ- 5
 μηθέντες ἂν εἰκὸς ἦν αὐτῆς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν,
 ἄλλως τε καὶ προὔπαρξαντας ἀδικίας. μάλισα δὲ οἱ μὴ ξὺν
 προφάσει τινὰ κακῶς ποιῶντες ἐπεξέρχονται, καὶ διόλυν-
 ται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τῷ ὑπολειπομένῳ ἐχθρῷ.
 ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τί παθῶν, χαλεπώτερος διαφυγῶν 10
 τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῷ. μὴ ἐν προδότῳ γένησθε ἡμῶν
 αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τῷ πάσ-
 χειν, καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασ-
 θαι, νῦν ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακιοθέντες πρὸς τὸ παρὸν
 αὐτῶν.

Μιτυληναῖοι χάριν ὁμολογήσασιν, ἐχθροῖτε ἔσονται ἔσσει· καὶ ὑμᾶς
 αὐτῆς ἀδίκως τῶν συμμάχων ἄρχοντες ἀποδείξετε· τῆτο γὰρ ἐμοὶ
 δοκεῖν, βέβηται σημαίνει τὸ, δικαιώσαθε, ὡς εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐπο-
 μένων. τὸ δὲ, Χρεῶν, εὐθεῖά ἐστιν ἀπόλυτος λόγος τῶν ἀπροσώπων·
 (3) ἐκ τῷ ἀκινδύνῳ ἀνδραγαθίζεσθαι] τὸ δὲ Ἀνδραγαθίζεσθαι ἐπὶ
 εἰρωνείας μάλισα τίθεται, ὡς ἐνταῦθα· εἰ γὰρ, φησὶ, ἐκ ἐθέλετε
 κολάζειν τῆς ἀδικούντας ἡμᾶς, παύσασθε τῆς ἀρχῆς, ὑποκρινόμενοι
 ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὴν ἀρετὴν· (4) ἀναλγητότεροι]
 οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἀνάλητοι ὤφθησαν ἐπανασάντες ἡμῖν· ὑμεῖς
 δὲ οἱ διαφυγόντες τὴν ἐκείνων ἐπιβλήν, εἰμὴ τέτεις κολάσατε,
 ἀναλγητότεροι ἔσεσθε, (τέτ' ἐστὶν ἀνεπαίδητοι τῶν δεινῶν) ἀμνη-
 μονῶντες, ἂν ἐμέλλετε πείσεσθαι παρ' αὐτῶν, μηδὲ μνησικακῶντες
 μηδὲν ὡς ἀναίδητοι· (7) μάλισα δὲ] κατὰ κράτος γὰρ· (11) τῷ
 ἀπὸ τῆς ἴσης (μοίρας) ἐχθρῷ] ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ (μὴ προαι-
 δικήσας τινὰ) τί παθῶν ὀργίζεται μᾶλλον κατὰ τῷ ἀδικήσαντος
 ἐστὸν ἄνευ αἰτίας, ἢ ὁ παθῶν τι ἐχθρὸς ἀπὸ δικαίας αἰτίας·

μοιβάς· τὸ δὲ τρίτον, ἡ ἐπιείκεια δίδεται καὶ αὐτὴ πρὸς τὰς δια-
 σώζοντας δια παντὸς μίαν εὐνοίαν ἀμοιβαίαν, καὶ ἔτι πρὸς ἐκεί-
 νους, οἱ ὅποιοι θέλουσιν φυλάξῃ πρὸς ἡμᾶς τὸ αὐτὸ μίσος καὶ ἔχ-
 θραν· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἂν μὲ ἀκέσητε, θέλετε κάμη καὶ τὴν
 τιμωρίαν πρὸς τὰς Μιτυληναῖας δικαίαν, καὶ ἐνταύτῳ καὶ τὰ συμφέ-
 ροντα εἰς τὴν πόλιν μας· ἂν ὅμως μεταβάλητε γνώμην, ἀπο-
 φασίζοντες τὴν ἐναντίον, ἐκεῖνοι μὲν θέλουσι μείνῃ ἀχάριστοι εἰς
 τὴν χάριν, ἔσείς δὲ τρόπον τινὰ θέλετε ἀποδείξῃ δικαίως
 καθ' ἑαυτῶν, ὅτι ἀδίκως ἄρχετε τῶν συμμάχων· καθότι, ἂν
 αὐτοὶ ἀπέσησαν ἀφ' ἡμῶν κατὰ δίκαιον λόγον, ἔπεται ὅτι τὰς
 ἐξεσιάζετε σείς παρὰ λόγον· ἂν δὲ ἐξ ἐναντίας κρίνετε μὲν
 ἀδίκον τὴν ἀρχήν σας, θέλετε ὅμως νὰ τὴν βασάτε, πρέπει καὶ
 τὰς ἀδίκως νὰ τὰς παιδεύσητε, καθὼς συμφέρει τῇ πόλει·
 εἰ δὲ μὴ, πρέπει νὰ ἀφήσητε τὴν ἀρχήν, καὶ νὰ ὑποκρίνηθε
 καθ' ἡσυχίαν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον, προσκοιόμενοι τὸν ἐνά-
 ρετον· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιφέητε εἰς αὐτὰς τιμωρίαν τοιαύτην,
 τὴν ἧκοίαν ἐμελετῆσαν νὰ ἐπιφέρωσιν αὐτοὶ καθ' ἡμῶν· καὶ ἐ-
 πειδὴ διεφύγετε τὴν ἐπιβληθὴν αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ κενέσητε
 ὀλιγώτερον διὰ τὴν ζωὴν σας ἀπὸ ἐκείνης, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐπεβέ-
 λευσαν, σοχαζόμενοι, ὅποια ἄρα κακὰ ἠθέλαμεν δοκιμάσῃ,
 ἂν ἔφερον τὸν σκοπόν των εἰς ἐκβασιν· καὶ μάλιστα, ἐν ᾧ ἔδα-
 σαν αὐτοὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας· ἐπειδὴ οἱ ἀδικούντες τινα χω-
 ρὶς λόγον, τὰν ἐξολοθρεύουσι κατὰ κράτος, φοβέμενοι τὴν
 μέλλουσαν ἀμυναν παρ' αὐτῶν· καθότι ὁ ἀδικηθεὶς χωρὶς νὰ δώ-
 σῃ τινὰ αἰτίαν, ἂν ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, ὀργίζεται περισσό-
 τερον ἀπὸ ἄλλον ἔχθρον, ὅστις πολεμεῖται τυχὸν ἐξ αἰτίας
 δικαίας· μὴ γίνεθε λοιπὸν προδόται τῶ ἑαυτῶν σας· ἀλλὰ
 πλησιάσατε μὲ τὴν μνήμην, ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὸν κίνδυνον,
 ὁ ὅποιος σᾶς ἀπειλεῖτο· καὶ ἐπειδὴ ἠθέλετε προτιμῆσθαι τότε
 παντὸς ἑτέρου καλῶς νὰ ὑποτάξῃτε μόνον αὐτὰς, ἀνταποδώσατε

εἰς

αὐτίκα, μηδὲ τοῦ ἐπικρεμαθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονεῖν.
 κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὅς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τὸδε γὰρ ἦν γνῶσιν, ἥσσον, τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες, τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεύσασθε ξυμμάχοις.

μά. Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὐκράτης (ὡς περὶ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους) παρελθὼν καὶ τότε, ἔλεγε τοιαῦτα.

μβ'. ὍΤΤΕ τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὐθις περὶ Μιτυληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε τὰς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλευέσθαι, ἐπαινώ. νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβελία εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν. ὧν τὸ μὲν, μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ, μετὰ ἀπαιδευσίας, καὶ βραχύτητος γνώμης. τοὺς τε λόγους ὅσις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τὶ αὐτῷ διαφέρει. ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τῆς μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανῆς φράσαι διαφέρει δ' αὐτῷ εἰ βεβλόμενός τι αἰσχρὸν πείσαι, εὐμὲν εἰπεῖν οὐκ ἀνήγει.

(4) ζημιωσόμενον, ἢ μετοχή ἀντὶ εἰδικῆ ἀπαρημφάτης· τὸ γὰρ, Σαφὲς καταστήσατε, ἀνάλυσις ἐστὶ τῆς, Δηλώσατε, τῆτο δὲ πρὸς μετοχήν εἰδικὴν κατὰ τι ἀρχαῖον ἰδίωμα τῶν Ἑλλήνων ἀποδίδεται.

(8) ὅς καὶ ἐντῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ· ὄρα β. λς'.

(11) Διαγνώμην, ἀντὶ τῆς γνώμης ἀπλῶς, ἢ τῆς βελήν ἢ ἡ προτείνοντας τὴν περὶ τῶν Μιτυληναίων δευτέραν βελήν· (13) μὴ πολλάκις] τὸ Μὴ παρέλκει, ἡγεσμένων ῥημάτων ἀπαγορευτικῶν· οἶον, ἀπέριστα, καλύω· ὑμῶνυμον δ' ὧδε τέτοις ἐστὶ καὶ τὸ μίμφομαι· (19) εἰς ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται] καὶ ἐτοῖς λόγοις δηλονότι εἰπεῖν περὶ τῶν μελλόντων καὶ ἀφανῶν· (21) εἶγε, βεβλόμενος μὲν ὑμᾶς τι αἰσχρὸν πείσαι.

εἰς αὐτὰς νῦν, ἐν ᾧ τὰς ἔχετε ὑπὸ χεῖρα, τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν, χωρὶς νὰ ἐνδώσῃτε εἰς τὴν νῦν εὐτελῆτων κατάστασιν· μήτε νὰ ἔλθῃτε εἰς λήθην τῆ ἐπικρεμασθέντος ἡμῖν κινδύνου· ἀλλὰ παιδεύσατε καὶ αὐτὰς κατ' ἀξίαν, καὶ εἰς τὰς ἄλλας συμμάχους δότε παράδειγμα φανερόν, ὅτι, ἄντις ἀποσατήσῃ, θέλει λάβῃ τὸν θάνατον ἀνταπόδοσιν· τὸ ὅποιον, ἀφ' ἑ τοῦ πληροφορηθῶσιν ἐκεῖνοι ὡς βέβαιον, ὀλιγώτερον θέλετε πολεμεῖ ἐσεῖς πρὸς αὐτὰς, ἀφίνοντες ἐξ ἐνάγκης τὰς ἄλλας ἐχθρὰς σας.

μα'. Τοιαῦτα μὲν εἶπεν ὁ Κλέων· μετὰ δὲ τῆτον ἀνέστη ὁ Διόδοτος ὁ υἱὸς τῆ Εὐκράτους, ὁ ὅποιος ἐναντιώθη καὶ εἰς τὴν προτέραν συνάθροισιν μάλιστα διὰ νὰ μὴ φονεύσωσι τὰς Μιτυληναίους, καὶ παρασαθεῖς εἰς τὸ μέσον ἐκ δευτέρου, εἶπε τοιούτους λόγους.

μβ'. Μήτε τὰς προβάλλοντας περὶ δευτέρας ἤδη σκέψεως τῶν Μιτυληναίων κατηγορῶ, μήτε τὰς μεμφομένους τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας συμβελάς περὶ μεγάλων πραγμάτων ποτὲ ἐπαινῶ· ἀλλὰ σοχάζομαι μάλιστα, ὅτι δύο πράγματα εἶναι ἐναντιώτατα εἰς τὴν ὀρθότητά τῶν πραγμάτων, ἡ ταχύτης δηλονότι καὶ ἡ ὀργή· ἐξ ὧν, τὸ μὲν πρῶτον προέρχεται ἐκ τῆς ἀνοησίας· τὸ δὲ δεύτερον, ἐκ τῆς ἀμαθίας καὶ ὀλιγογνωμίας· ὅς τις δὲ διίσχυρίζεται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν διδάσκεται τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων διὰ μέσων λόγων, ἢ ἀνόητος εἶναι, ἢ ἔχει τι κέρδος ἴδιον· ἀνόητος μὲν, καθότι σοχάζεται, ὅτι δύναται μὲ ἄλλον τινὰ τρόπον νὰ παραστήσῃ μίαν ὑπόθεσιν κεκρυμμένην ἔτι εἰς τὸ σκότος τῆ μέλλοντος· ἔχει δὲ κέρδος ἴδιον, καθότι βεβλόμενος μὲν νὰ σὰς παρακινήσῃ εἰς τι ἔργον αἰσχρὸν, σοχάζομενος δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸ ἀποδείξῃ σαφῶς καὶ εὐλόγως, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὄν αἰσχρὸν, προλαμβάνει μὲ πανουργίαν καὶ εὐφράδειαν λόγους, καὶ διαβάλλει

ἡγείται περὶ τῆ μὴ καλῆ δύνασθαι, εὐ δὲ διαβαλῶν, ἐκ-
 ἡπλήξαι ἂν τοὺς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. χα-
 ἡλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προσκατηγοροῦντες ἐπὶ
 ἡδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατηγιῶντο, ὁ μὴ πεί-
 ἡσας, ἀξυνετώτερος ἂν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος, ἀπεχώ- 5
 ἡρει. ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, πείσας τε, ὑπόπτως γί-
 ἡγνεται, καὶ μὴ τυχῶν, μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε
 ἡπόλις οὐκ ὠφελείται ἐν τῷ τοιῷδε. φόβῳ γὰρ ἀποσερεῖ-
 ἡται τῶν συμβούλων. καὶ πλείς' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνατὸς λέ-
 ἡγειν ἔχουσα τῆς τοιῆτης τῶν πολιτῶν. ἐλάχισα γὰρ ἂν 10
 ἡπειφείησαν ἀμαρτάνειν. χρή δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην,
 ἡμὴ

σαι πράττειν, ὅρῳ δὲ μὴ δυνατὸς ὢν ἀποδειξαι αὐτὸ σαφῶς καὶ
 ἀμέμπτως, αἰσχροὺν ὄν αὐτὸ καθ' αὐτὸ, προλαβὼν ταῖς εὐλόγοις
 διαβολαῖς, ἡγείται ταύταις κατασιγάσαι τῆς ἀντεροῦντας αὐτῷ,
 καὶ ὑμᾶς τὸν ἀκουσομένους· καὶ τῆτ' ἐστὶ τὸ αὐτῷ διαφέρειν· ἀποτείνει
 δὲ τὸν λόγον κατὰ τῆ Κλέωνος ἀνωτέρῳ· ὅς τις διέβαλε τῆς προ-
 πείνοντας ἐκ δευτέρῃ τὴν διαγνώμην περὶ τῶν Μιτυληναίων, ὡς δῆ-
 θεν χρήμασι διαφθαρέντας. τὸ δὲ ἄν, οἷου ἐκ ἂν ἡγείται
 δύνασθαι, πρὸς τὸ ἀπαρέμρατον ἀποδώσεις· ὁ βέλτιον ἦν γράφε-
 θαι, Δυνηθῆναι· (3) Χαλεπώτατοι] τὰ μὲν εἰρημένα πρὸς τὸ εἰρη-
 μένον τῷ Κλέωνι ἀποτείνονται, τὸ, Εἰώθατε δηλοῦσθαι μὲν
 τῶν λόγων γίνεσθαι, ἀκροῦται δὲ τῶν ἔργων· τῆτο δὲ πρὸς τὸ,
 Αὐτοὶ δὲ ἐκ τῆ εὐ εἰπεῖν, τὸ εὐ παθεῖν ἀντιλήφονται· χαλεποὶ δὲ
 καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα· οἵτινες φθά-
 σαντες κατηγορεῖσι δωροδοκίαν τῶν λεγόντων τὴν ἑαυτῶν γνώμην
 μετὰ τινος ἐπιδείξεως (ρητορικῆς εὐγλωττίας) ἢ δὲ πρόθεσις (προσ-
 κατηγοροῦντες) ἀνθ' ἑαυτῆς ἐκληφθεῖσα, προσθήκην τινὰ σημαίνει·
 οἷον, πρὸς τῷ τῆς λόγου μέμφεσθαι τῶν λεγόντων (ὡς ἐμέμφατο
 ἀνωτέρῳ) κατηγορεῖσθαι αὐτῶν ἔτι καὶ δωροδοκίαν. εἰδέγε γραφεῖν·
 Πρὸ, ὡς καὶ ἐν ἑτέρῳ ἐκδόσει εὐρηται, χρόνου σημαίνει· τῆτο γὰρ
 ἐστὶ τὸ ἐκ διαβολῆς, ὅπερ ὁ Κλέων φθάσ κατηγόρησεν, ὅπερ καὶ τῆ
 ἐν-

λει τὸν ἀνταγωνισὴν τε διὰ τὴν ἐκπλήξην καὶ αὐτὸν καὶ τὰς ἄλλας
 ἀκροατὰς· ἐπιβλαβέστατοι δὲ εἶναι πρὸς τέτοις καὶ αὐθαδέστατοι
 καὶ ἴσοι προλαμβάνουσι καὶ διαβάλλουσι ὡς διεφθαρμένους μὲ χρή-
 ματα καὶ τὰς θέλοντας τὴν παραστήσασιν τὴν γνώμην των ὅπως
 σὲν μὲ εὐφράδειαν· καθότι ἂν αὐτοὶ κατηγοροῦσαν τὰς ἀν-
 ταγωνισάστων ὡς ἁμαρτάνοντες μόνον καὶ μωρολόγους, ὅς τις αὐτῶν
 δὲν ἐδύνατο τὴν καταπίσει τὰς ἀκροατὰς κατὰ τὸτο, ἢ θελε
 φανῆ ἄσύνετος καὶ ἀφύνης μᾶλλον, παρά κακὸς καὶ ἀδικὸς ἀν-
 θρωπος· καὶ ἔτι μὲ μίαν τοιαύτην ὑπόληψιν ἤθελεν ἀναχω-
 ρήσῃ ἐντεῦθεν· ὅταν ὅμως ἡ κατηγορία εἶναι περὶ δωροληψίας
 καὶ παρανομίας, τότε καὶ ἂν μὲν καταπίσει τὰς ἀκροατὰς, μένει ὁ-
 πῶσεν πάλιν ὑπόπτος καὶ ἀπίθανος, καὶ ἂν δὲν τὰς καταπίσει,
 ἔτι μᾶλλον, κρίνεται δηλονότι ὅτι μόνον ἄσύνετος, ἀλλὰ καὶ ἀδι-
 κὸς καὶ κακώτερος. αὐτὰ ὅμως τὰ πάθη δὲν προξενεῖσι τινὰ
 ἀφέλειαν εἰς τὴν πόλιν· καθότι προέρχεται τις φόβος ἐν-
 τεῦθεν· ὁ ὁποῖος σερεῖ αὐτὴν ἀπὸ τὰς συμβελάτορας τῆς καὶ με-
 γάλῃν εὐτυχίαν ἤθελεν ἔχει, ἂν οἱ τοῖστοι κακεντρεχεῖς ἐσε-
 ρῆντο τὴν δύναμιν τῆς δημηγορεῖν· ἐπειδὴ δὲν ἐπαρακινῆντο
 παρ' αὐτῶν οἱ ἄλλοι πολῖται εἰς τόσα καὶ τόσα ἄτοκα· πρέπει
 ἴσως ὁ φιλόπατρις πολίτης καὶ εἰλικρινὴς, τὴν μὴ προλαμβάνῃ
 μὲ τὰς κατηγορίας τὴν ἐκπλήττη τὸν ἀνταγωνιστήν τε, ἀλλὰ
 τὴν ἀφήσῃ πρῶτον τὴν ὁμιλήσῃ καὶ ἐκεῖνος ἐπίσης ἐλεύθερα, καὶ
 ἔπειτα ἐκ τῆς τῶν δύο λόγων συγκρίσεως τὴν καυχήσῃ, ὅτι
 εἶπεν ὠφελιμώτερα· καὶ μία πόλις φρόνιμος δὲν πρέπει μήτε
 τὴν

ἐννοία τῆς λόγου δοκεῖ προσφύτερον· (6) ἀδικίας δὲ ἐπιφερομένης]
 ἀδικίαν δὲ καταιτιωμένων, ἐπὶ χρήμασι δηλαδή λέγειν προκατηγο-
 ρούντων· (10) τὰς τοιούτους] συκοφάντας πολίτας· (10) ἐλάχισ' ἀν-
 κεισθῆσαν ἁμαρτάνειν] τίνες; οἱ πολῖται, ἐμὴν οἱ συκοφάνται,
 ἀλλ' οἱ ἀκρόντες· οἱ περιέχονται ἀνωτέρω ἐν τῷ, Πόλις, λόγῳ
 τῶν

ἢ μὴ ἐκφοβῶντα τὰς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ἴσου φαί-
 νεσθῆναι ἀμείνον λέγοντα. τὴν δὲ σώφρονα πόλιν, τῷ τε
 πλείστα εὖ βυλεύοντι μὴ προσιδέναι τιμὴν, ἀλλὰ μὴδ' ἐ-
 λασσῆν τῆς ὑπαρχέσης. καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης, ἔχ-
 ῶπως ζημιῶν, ἀλλὰ μὴδ' ἀτιμάζειν. ἔτω γὰρ, ὅ, τε κα-
 τορῶν, ἤκιστα ἂν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιῶσθαι, παρὰ
 γνώμην τὴν καὶ πρὸς χάριν λέγοι ὅ, τε μὴ ἐπιτυχῶν,
 ὁρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι καὶ αὐτὸς, προσάγεσθαι
 τὸ πλῆθος.

μὴ γὰρ ἡμεῖς τὰναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἢν τις
 ὑποπτεύεται κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα δ' ὅμως
 λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐβεβαίου δοκίσεως τῶν κερ-
 δῶν, τὴν φανεράν ὠφέλειαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα.)
 κατέστηκε δὲ τὰγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέως λεγόμενα, μη-
 δὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥσε δεῖν ὁμοίως τὸν
 τε τὰ δεινότατα βελλόμενον πείσαι, ἀπάτη προσάγεσ-
 θαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα, ψευσάμε-
 νον, πιστὸν γενέσθαι.) μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περιουσίας
 εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἔξαπατήσαντα, ἀδύ-
 νατον. ὁ γὰρ διδοὺς φανερώς τι ἀγαθόν, ἀνυποπτεύε-
 ται ἀφανῶς πῆ πλεον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ
 ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιῶντι, ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λε-

ἢ γειν

τῶν περιληπτικῶν ὅρα καὶ τοῖς ἔμπροσθεν. §. οθ'. ἐν ταραχῇ ὄντας
 τὴν πόλιν (1) ἀπὸ τῆ ἴσου] εἰπόντων ἑκατέρων τὴν ἑαυτῶν γνώ-
 μην, εἴτ' ἐκ τῆς τῶν παρηρημένων συγκρίσεως κρείσσω φανῆναι τὴν
 θατέρε.

(12) Φθονήσαντες τῆς ἐβεβαίης δοκίσεως τῶν κερδῶν] φθονή-
 σαντες αὐτῷ, ἐφ' οἷς ὑποπτεύεται κέρδεσιν, εἴτ' ἐν ἐπὶ τῷ ἀμφιβέλω
 κέρδει, ἐκ ἀποδεχόμεθα τὴν ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῆς βεβαίαν τῆ πό-
 λει ὠφέλειαν (14) ἀπὸ τῆ εὐθέως λεγόμενα] ἀπλῶς τε καὶ μὴ πρὸς
 χά-

να αὐξάνη τὰς τιμὰς εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δίδει πολλὰς συμβελάς, μήτε πάλιν να τὸν εὐρή κ' ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχε κ' πρότερον· κ' πάλιν εἰς ἐκεῖνον, τῆ ὁποῖα ἡ γνώμη δὲν εἴη δεκτὴ κ' συμφέρουσα, ὅχι μόνον ζημίαν, ἀλλὰ μήτε ἀτιμίαν τινὰ να προσάψῃ· ἐπειδὴ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, μήτε ὁ εὐτυχῶν εἰς τὰς γνώμας βιάζεται να ὁμιλήσῃ πρὸς χάριν τῆ ἑμῆ, ἐναντίον εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δοξάζει ὁ ἴδιος, διὰ να ἀξιωθῆ μεγαλητέρας τιμῆς, μήτε ὁ ἀποτυχῶν δὲν ὀρέγεται να ἐλκύσῃ τὸ πλῆθος, ὁμιλῶν πρὸς χάριν αὐτῆ κ' αὐτῆς.

μγ'. Ἡμεῖς ὅμως κάμνομεν ὅλον τὸ ἐναντίον· κ' προσέτι, ἀν ἴδωμεν τινὰ να λέγῃ τὰ συμφέροντα τῆ πατρίδι, τὸν ὑποπτεύομεν εὐθὺς ὡς δωρολήπτην, κ' φρονῶντες τὸ ἀμφίβουλον τῆτο κέρδος αὐτῆ, δὲν δεχόμεθα τὴν βεβαίαν ἀφέλειαν, τὴν ὁποίαν προξενῶσιν οἱ λόγοι αὐτῆ εἰς τὴν πόλιν· κ' ἀκέρμεν τὸς ἐπωφελεῖς συμβελάς, ὅταν λέγωνται μὲ ἀπλότητα, καὶ χωρὶς ποικιλίαν, μὲ τὴν αὐτὴν ὑπόψιαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν κ' περὶ τῶν ἐπιβλαβῶν· ὡσε κ' ὁ παρακινῶν τὸ πλῆθος εἰς τὸ κακὸν, ἀνάγκη να τῆς ἐλκύσῃ μὲ τὴν ἀπάτην, κ' ὁ βεβλόμενος να εἰπῆ εἰς αὐτῆς τὰ συμφέροντα, πρέπει να μεταχειρισθῆ κ' τὸ ψεῦδος διὰ να τὸν πισεύσωσι· κ' μόνην αὐτὴν τὴν πόλιν διὰ τὰς ὑποψίας δὲν δύναται τις να ὠφελήσῃ ἀπλῶς χωρὶς να μεταχειρισθῆ κ' ἀπάτην· καθότι ὁ λέγων εἰς αὐτὴν ὠφελίμης συμβελάς εἰς τὸ φανερὸν, μένει ὑποπτος, ὅτι εἶναι δωρολήπτης εἰς τὸ κρυπτόν· λοιπὸν εἰς τὰ μεγαλωτάτα αὐ-

χάριν· (17) ψευδόμενον], ψεύδει χρησάμενον πισευθῆναι· τὸ γὰρ ἀπὸ τῆ εὐθέως λέγειν, ὡς εἴρηται, εἶν ἀνύποπτον· (20) ὁ γὰρ διδὸς φανερῶς τι ἀγαθὸν· ἀνυποπτεύεται ἀφανῶς πῆ πλεονῆξειν] ὁ γὰρ γνώμην εἰπὼν ἐντῶ φανερῶ ἀνυποπτεύεται ὡς δωρολήπτης ἐν τῶ κρυπτῶ· (22) ἐν τῶ τοιαῦδε ἀξιῶντι] ἀντὶ τῆ ἐν τῶ ἀξίῶντων·

ἡγείν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἄλλως τε καὶ ὑμῶν
 ἡπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑ-
 ἡμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὅ, τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπώμε-
 ἡνος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε ἔνυν
 ἡδὲ πρὸς ὀργὴν, ἢν τινὰ τύχητε ἔσιν ὅτε σφαλέντες, τὴν 5
 ἡτοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιᾶτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας
 ἡαὐτῶν, εἰ πολλαὶ ἔσαι ξυνεξήμαρτον.]

μδ. ἡΕγὼ δὲ παρήλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυλη-
 ἡναίων, οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδι-
 ἡκίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμε- 10
 ἡτέρας εὐβουλίας. ἢν τε γὰρ ἀποφῆνω πάνυ ἀδικοῦντας
 ἡαὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμ-
 ἡφέρων. ἢντε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν, εἰ τῇ πό-
 ἡλει μὴ ἀγαθὸν φαινῆτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος
 ἡἡμᾶς μᾶλλον βεβλεύεσθαι, ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο ὁ μά- 15
 ἡλισα Κλέων ἰσχυρίζεται εἰς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι

ἡπρὸς

ταῦτα, ἢ ἀντὶ τῆς ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἀξιωμασιν, ἢ ἀξιώσει, δόξαισι
 γνώμαις· ἔστι δὲ τῆσι σχῆμα, ὡς χρῆται Θεκυδίδης, τὸ ἀπαρέμ-
 φατον εἰς μετοχὴν μεταλαμβάνων, καὶ ἐξ ἐναντίας τὸ μετοχικὸν εἰς
 ἐκεῖνο, ὡς καὶ τῷ, ὡς συγγνώμην ἀμαρτάνειν ἀνθρώπειως λήψον-
 ται· ὅρα δ. μ'. ἔρα δὲ καὶ τῇ ἀ. ξυγ. δ. ρμβ'. ἐνθα τὸ ἀπαρέμ-
 φατον μετέβαλεν εἰς τὸ μετοχικὸν, ἐν τῷ μὴ μελετῶν τι (φήσας)
 ἀντὶ τῆς ἐν τῷ μὴ μελετᾶν, ἢ μὴ μελετῶντες· ταυτόντι δὲ τέτοις καὶ
 τὸ ἐν τῇ παρέσει συγ δ. ι. ἐν τῷ διαλάσσοντι τῆς γνώμης· (1)
 τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων] ἡμεῖς οἱ δημαγωγοί, φησὶν, εἰςφείλομεν
 βεβλεύεσθαι ἀσφαλέστερον προνοῶντες περαιτέρω περὶ τῶν μελλόντων,
 ἢ ἡμεῖς, οἱ ἐκ ἐπιπλείσων διορατε τὸ μέλλον, ἢ μάλισα ἐν ἡ
 ἀπαιτεῖτε παρ' ἡμῶν τῶν βεβηλευμένων εὐθύνας, ἀνεύθυνοι αὐτοὶ
 παντάπασιν ἀξιώσαντες εἶναι, ἐφ' οἷς ἀκόντες πείθεσθαι.

(9) Οὐ περὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνων] ἢ γὰρ ἀδικία αὐτῶν ἔστι φα-
 ερά· ὁ δὲ ἀγὼν ἐστίν, πῶς ἀντις γνώμῃ περὶ αὐτῶν συμπερόντως

τῇ

κεῦτάς περισάσεις, καὶ εἰς τὰς τοιαύτας διαθέσεις καὶ κρίσεις, πρέπει ἡμεῖς οἱ δημηγόροι νὰ προσέχωμεν ἑαυτοῖς, καὶ νὰ βασιλεύωμεν εἰς τὰ συμβαίοντα εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ σᾶς περισσώτερον, τῶν ὁποίων τὸ διορατικὸν δὲν διαπερᾶ τόσον εἰς τὸ σκότος τῆς μέλλοντος· καὶ μάλιστα ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν λόγον, περὶ ᾧ συμβαλεύομεν· σεῖς δὲ εἶσε ἀνεύθυνοι εἰς ὅσα ἀκέετε· ἐπειδὴ ἂν ὁ πείθων καὶ ὁ πειθόμενος ὑπέκειντο ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, τότε ἠθέλετε κρίνειν πολλὰ φρονιμώτερα. νῦν δὲ ὅμως, ἂν ποτε ὀργισθέντες ὑπό τινος αἰτίας ἀμάρτητε, παιδεύετε μόνον τὸν συμβαλεύσαντα ῥήτορα, καὶ ὄχι τὸν ἑαυτόν σας, οἱ ὅποιοι ὄντες καὶ τοσῶτοι πολλοί, μ' ὅλον τῆτο πειθθέντες ἐσφάλετε.

μδ. Ὡς τόσον ὁ ἐμὸς λόγος πρὸς τὸ παρὲν δὲν ἀποβλέπει μῆτε εἰς τὴν τῶν Μιτυληναίων βοήθειαν ἐναντίον τῆς προτέρας γνώμης, μῆτε πάλιν εἰς κατηγορίαν αὐτῶν· καθότι ἡ σημερινὴ σκέψις δὲν γίνεται τῷ ὄντι περὶ τῆς ἀδικίας αὐτῶν· ἀλλ' ἀποτείνεται μάλιστα, πῶς πρέπει νὰ σκεπτώμεθα ἀσφαλῶς περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως· ἐπειδὴ καὶ ἂν ἀποδείξω τὴν Μιτυληναίαν, ὅτι ἔπραξαν τὴν ἐσχάτην κατ' ἡμῶν ἀδικίαν, δὲν τολμῶ διὰ τῆτο καὶ νὰ σᾶς παρακινήσω εἰς τὸ νὰ τὴν φονεύσητε, εἰάν ὁ θάνατος αὐτῶν δὲν συμφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα· μῆτε πάλιν ἂν εἶναι ἄξιοι καὶ συγγνώμης, νὰ τὴν ἀφή-

ση-

τῆ πόλει· (12) εἰμὴ συμφέρον] εἴη τῆ πόλει· (13) ἦν τε καὶ ἔχοντές τι συγγνώμης εἶεν] ἦν τε καὶ συγγνώμης τινὸς ἅσιν ἄξιοι, εἰ διὰ τῆτο καὶ συγγνώμην καλεῦσθαι, εἰμὴ ξυνενέγκοι τῆ πόλει, σημείωσαι δὲ τὸ ἦν πρὸς εὐκτικὴν ἀποδιδόμενον, ὃ ἐπάνυτοι ἔρρωται· (14) περὶ τῆς μέλλοντος] πῶς ἂν ἡμῖν συνοίσοι μάλιστα βουλευομένοις περὶ αὐτῶν, καὶ εἰ τῆ παρόντος· πῶς ἀντιλήψονται δηλονότι τὴν τιμωρίαν· ἐφ' οἷς ἡμᾶς ἠδικήκασι· (15) καὶ τῆτο, ὃ μάλιστα κλέων ἰσχυρίζεται εἰς τὰ λοιπὸν] τὸ, τῆτο, πλεονάζει ἀπτικῶς, τοιῶτό τι καὶ τὸ παρ' Αἰ-
σώ-

ἢ πρὸς τὸ ἦσσον ἀφίσασθαι, θάνατον ζημίαν προφείσι, ἢ
 ἢ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζό-
 ἢ μενος, τὰναντία γιγνώσκω. ἢ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρε-
 ἢ πεί τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμῆ ἀπώσασθαι.
 ἢ δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν 5
 ἢ ὀργὴν ἐς Μιτυληναίους, τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο. ἡμεῖς δὲ
 ἢ οὐδὲ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, ὡς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλ-
 ἢ λά βελευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξεσιν.

μέ. ἢ Ἐν ἔν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημία πρό-
 ἢ κείται, ἢ οὐκ ἴσων τῷδε ἀλλ' ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων. 10
 ἢ ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, ἢ οὐδεὶς πω
 ἢ καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι,
 ἢ ἤλθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισαμένη τίς πω, ἢ σσω
 ἢ τῇ δοκῆσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν, ἢ ἄλ-

ἢ λων

σώπω, τῷ ὅπερ ἢ τοῖς ἀδυνάτοις ἐς ἐν εὐπορον, τῷ ἐχθρῷ
 κατηρᾶτο· ὁ δὲ νῆς ἔτις ἂν ἔχοι μάλις· ἢ περὶ ἢ Κλέων δι-
 σχυριζόμενος λέγει, ὅτι συνοίσει ὑμῖν πρὸς τὸ μὴ ἀφίσασθαι τῆς
 συμμάχης, εἴγ' αὐτοῖς θάνατον τὴν τιμωρίαν ἐποίσοιτε, περὶ τέ-
 τς (περὶ τῆ ἦσσον τὸ λοιπὸν ἀφίσασθαι τῆς συμμάχης) ἢ αὐτὸς
 ἀντισχυριζόμενος ἀποφαίνω τὴν ἐναντίαν γνώμην, ὅτι ἔδει τοῖς Μι-
 τυληναίοις θάνατον τὴν ζημίαν ἐπάγειν, ἵνα μὴ οἱ ἄπαξ ἀποσάν-
 τες, ἀμεταθέτως πρὸς ξύμβασιν ἔχουσιν· ὅρα ἐξῆς §. μς'. ἀποτεί-
 νεται δὲ ταῦτα πρὸς τὸ ἀνωτέρω εἰρημένον τῷ Κλέωνι, τὸ, ἢ τοῖς ἄλ-
 λοις ξυμμάχοις σαφῆς κατασήσατε, ὅς ἀφισῆται θανάτῳ ζημιω-
 σόμενον· (3) τῷ εὐπρεπεί τῆ λόγος] ὁ μὲν τῆ Κλέωνος λόγος καὶ
 τῆς ὀργῆς ἡμῶν τῆς πρὸς Μιτυληναίους λαβόμενος, πιθανώτερος
 ἡμῖν δοξείε ἢ δικαιότερος· ὁ δ' ἐμὸς τῆ ἐς τὸ μέλλον συμφέροντος
 ἐχόμενος, ἐκ ἂν μάλιστα ἡμᾶς ἐπισπάσαιτο, κατεχομένους ἤδη ὀρ-
 γῆ; ἢ τὸ συμφέρον ἐς ἐδὲν τιθεμένους· (7) ὡς τε τῶν δικαίων δεῖν]
 μήτι γε γραπτέον τυχεῖν; ὁ γὰρ νῆς τοιοῦτό τι ἀπαιτεῖν ἔμοιγε
 φαίνεται· ἐκληπτέον ἀλλ' ἔν γε κατὰ τὴν γραφὴν ἀντὶ τῆ λείπεσθαι.
 ἢ, ἢ, ἐδικαζόμεθα πρὸς αὐτῆς, ὡς λειπόμενοι τῶν δικαίων· ἀλ-

λά

σητε, εἰν αὐτὸ φαίνεται ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν πόλιν· σοχάζομαι δὲ, ὅτι ἡ σκέψις αὕτη γίνεται μᾶλλον περὶ τῷ μέλλοντος, παρὰ διὰ τὸ παρὸν· ἐν ᾧ δὲ ἰχυρῶς καὶ μὲ ἄκραν φιλοτιμίαν ὁ Κλέων ἐπισηρίζεται, ὅτι ὁ θάνατος τῶν Μιτυληναίων εἰς τὸ ἐξῆς συμφέρει πολὺ, εἰς τὸ νὰ ὀλιγοσεύσωσι δηλονότι κατ' ὀλίγον αἱ τῶν συμμάχων ἀποσασίαι, εἰς αὐτὸ δὴ τυχυρίζομαι καὶ ἐγὼ, τῶναντίον γνωμοδοτῶν, ὅτι συμφέρει εἰς τὸ ἐξῆς, εἰν οἱ Μιτυληναῖοι δὲν λάβωσι παιδείαν τὸν θάνατον· καὶ σὺς παρακαλῶ νὰ μὴν ἀπορρίψητε τῶν λόγων μὲ τὴν ὠφέλειαν, ἔχοντες προκατειλημμένας τὰς ἀκοὰς ἀπὸ τὴν πιθανότητα τῶν λόγων τῷ Κλέωνος· ἐπειδὴ ὁ λόγος αὐτῷ φαινόμενος δίκαιότερος διὰ τὴν παρεῖσαν πρὸς τὰς Μιτυληναῖες ὀργήντας, δύναται τυχὸν καὶ νὰ σᾶς καταπέσῃ· ἡμεῖς ὅμως δὲν κρινόμεθα μὲ αὐτὰς διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ δίκαιόν μας, ἀλλὰ σκεπτόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ αὐτῶν, κατ' ὃ θέλει χρησιμεύσῃ τῇ πόλει.

μέ. Ὡς τὸσον αἱ πόλεις ἐδιόρισαν παιδείαν εἰς πολλὰ ἀμαρτήματα αὐτὸν τὸν θάνατον· καὶ ὄχι περὶ τῶν μεγάλων, οἷα ἔπραξαν κατ' ἡμῶν οἱ Μιτυληναῖοι, ἀλλὰ καὶ εἰς μικρότερα ἔτι· μ' ὅλον τῷτο ἡ ἐλπίς ἐπαίρει τὰς ἀνθρώπους νὰ γίνωνται ῥιψοκίνδουνοι· καὶ εἴδεις πῶποτε δὲν ἀποκινδυνεύει, εἰν

γνω-

νὰ ἡ τῷτο βεβιασμένου διὰ τὸ ἀποτελεσματικόν ὦσε· τῶς δ' ἦν ἕτερόντι ἐννοεῖν παρὰ ταῦτα ἐγὼ μὲν ἐκ αἰ ἐχοίμι, σκοπεῖτω δ' ἕκαστος ταῦτι διεξελθὼν ἀκριβέστερον· (8) ἀλλὰ βεβουόμεθα περὶ αὐτῶν (τῶν Μιτυληναίων) ὀπότερος χρησίμως ἡμῖν ἔξωσι μᾶλλον, φρονεθῆντες, ἢ περιόντες.

(12) Καταγνῶς ἑαυτῷ] καὶ εἴδεις ἐσιν, ὅς τις ἦλθεν εἰς τὰς κινδύνους, συνειδὼς ἑαυτῷ ἀδυναμίαν πρὸς τὸ καταρθῶσαι τὴν ἐπιβλήν, τῷτ' ἐσιν, εἴδεις τολμᾶ κινδυνεύειν, εἰν γνῶ ὅτι ἐδύναται περιγενέσθαι τῶν πολεμίων ἐπιβλεύσας αὐτὸς· (13) ἤσσω τῇ δοκῆσει

ἄλλων συμμαχίαν, τούτῳ ἐπεχείρησε. πεφύκασίτε ἅπαν-
 ῶτες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν. καὶ οὐκ ἔστι νόμος ὅστις
 ἀπείρξει τούτου. ἐπεὶ διεξεληλύθασι γε διὰ πασῶν τῶν
 ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι, προστιθέντες εἰπὼς ἦσσαν ἀδικοῖντο
 ὑπὸ τῶν κακουργῶν. καὶ εἰκὸς τοπάλαι τῶν μεγίστων ἀ- 5
 δικημάτων μαλακωτέρας κείθαι αὐτὰς· παραβαινομένων
 δὲ τῷ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ
 τοῦτο ἕως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου
 θεός εὐρετέον ἔστιν, ἢ τούδε γε οὐδὲν ἐπίσχει. ἀλλ' ἢ μὲν
 πενία, ἀνάγκη τὴν πόλιν παρέχουσα, ἢ δ' ἐξουσία, 10
 ἢ ὑ-

ἔχουσα τὴν παρασκευὴν· πόλις τις δεῖται (ἐξ' ὑποθέσεως) δυνά-
 μεως, ὡς 10· ἢ δοκεῖ ἀρκέτως ἔξειν αὐτῇ ἀμύνασθαι τῆς ἐχθρῆς·
 ἔχει δὲ πρὸς τὸ παρὸν δυνάμιν ὡς 8, ἐλλείπεται ἄρα δύο ὡς πρὸς
 τὴν δόκησιν τῆς 10. δυνάμεως, ἢ πιεῦσι ἀμυνεῖσθαι τῆς πολέμου
 ἦσσω τοίνυν ἔχουσα τῇ δοκῆσει τὴν παρασκευὴν, πῶς ἂν ἀποσῆναι
 πολμῶν; τὸ γὰρ Δοκῆσει, τὸ ὡς πρὸς τὸν δόκησιν βέλεται λέγειν. ἢ
 ἔτι, τίς ποτὲ πόλις ἦσσω δοκῆσα ἔχειν παρασκευὴν τῆς τῶν πο-
 λεμίων, καὶν τε οἰκεία ἢ αὐτῆ, καὶν τε ἐκ συμμαχίας, ἐπεχείρησε
 πώποτε ἀποσῆναι; (2) καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ] οἰκειακὰ καὶ κοινὰ, εἴτ' ἐν δη-
 μόσια ἀμαρτήματα ποιεῖν· (3) διεξεληλύθασι διὰ πασῶν τῶν ζη-
 μιῶν οἱ ἄνθρωποι προστιθέντες] τῆτ' ἔστι πάσαις ταῖς τιμωρίαις ἐχρή-
 σαντο, προστιθέντες τοῖς νόμοις ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, ἔπὼς μᾶλλον κα-
 λύσειαν τὴν ὁρμὴν τῶν κακουργῶν, ὥστε μὴ ἀδικεῖν· (5) καὶ εἰκὸς]
 αἰτιολογεῖται τὸ, Προστιθέντες, ὡσεὶ ἐν παρενθέσει· εἰκὸς γὰρ
 φησὶ, μαλακωτέρας εἶναι τὸ πάλαι τὰς ποινὰς· μετὰ δὲ ταῦτα
 ἐπήυξησαν αὐτὰς οἱ ἄνθρωποι πρὸς λόγον τῶν ἀδικημάτων· (9)
 ἢ τούδε γε οὐδὲν ἐπίσχει] ἐκαλύψει τῆς κακουργίας τῆς ἀδικίας· (9)
 ἢ μὲν πενία] τοῖς ἀφρημένοις ὡς χρησάμενος ἀντὶ τῆς συγκε-
 κριμένως, συνεσκότασε τὰ τῆς λόγος· μεταληπτέον ἐν ταῦτα εἰς
 τὰ πράγματα· καὶ φησὶν, ὁ μὲν πένης, τῇ ἐνδεείᾳ ἀναγκαζόμενος,
 πολμῶ κακουργεῖν· ὁ δὲ δυνατός, ὑβρεῖ καὶ φρονήματι ἐπαιεόμενος,
 ὁρμῶ πλεονεκτεῖν, ἐτέρων ἀρχειν, χώρας ἀλλοτριᾶς κρατεῖν, κτῆ-

γνωρίση, ὅτι δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν ἐπίβηλον σκοπὸν τοῦ εἰς ἔκβασιν· καὶ ποῖα πόλις ἐπεχειρίσῃ νὰ ἀποσατήσῃ ποτὲ ἀφ' ἑτέρας, ὅταν σοχάζεται τὴν δυνάμιν τῆς, ἢ τὴν ἐκ τῶν συμμάχων βοήθειαν κατωτέραν τῆς δυνάμεως τῆς ἑχθρῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀποσατεῖ, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ῥέπεσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ ἀμαρτάνειν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ συνάμα· καὶ ἐδεῖς νόμος δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸς ἀπὸ μίαν τοιαύτην ὀρμὴν· καθότι, μ' ὅλον ὅτι οἱ νομοθέται διώρισαν νόμους εἰς ὅλα τὰ ἀμαρτήματα, αὐξάνοντες τὰς ποινὰς αὐτῶν πάντοτε, μὲ σκοπὸν νὰ ἐλαττώσωσι τῶν κακῶν τὰς ἀδικίας, (καὶ ἔπεται ὅτι οἱ νόμοι περὶ τῶν μεγαλωτάτων ἀμαρτημάτων νὰ ἦσαν κατ' ἀρχὰς μαλακώτεροι· ἐπειδὴ τὰς παρέβαινον ὅμως μὲ τὸν καιρὸν κατ' ὀλίγον, ἀνέβησαν οἱ περισσότεροι ἕως εἰς τὴν ποινὴν τῆς θανάτου) μ' ὅλον τῆτο παραβαίνονται καὶ αὐτοί· πρέπει λοιπὸν, ἢ νὰ ἐφεύρωμεν ἄλλον νόμον τιμωρητικώτερον τῆτων, ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μήτε αὐτὸς ἔχει δυνάμιν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν φυσικὴν τῶν ἀνθρώπων ὀρμὴν· εἰδότες, ὅτι ἢ μὲν πενία φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀυθάδειαν ἐξ ἀνάγκης, ἢ δὲ ἐξουσία τὸν ὀδηγεῖ εἰς πλεονεξίαν ἐξ ὑπερηφανείας καὶ μεγαλοφροσύνης· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, οἱ ἄνθρωποι ὀργιζόμενοι εἰς κάθε περιστάσει, ἔλκονται ὑπὸ τῶν παθῶν βιαίως εἰς τὰς κινδύνους, ἄλλοτε ὑπ' ἄλλου τινος ἀνικητῆ καὶ βιαιοτέρου κυριευόμενοι· μάλιστὰ δὲ ἢ ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως, τὰ ὁποῖα συμπεριφέρονται μετὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ὁ μὲν ἔρως προηγούμενος τῆς ἐλπίδος, ἢ δὲ ἐλπίς ἐπομένη τῆς ἔρωτι. καὶ ἐκεῖνος μὲν σχηματίζει προθύμως τὰς τρόπους νὰ ἐπιτύχῃ τῆς σκοπεύμενης, αὕτη δὲ διδάσκει τὴν εὐκολίαν τῆς κατορθώσεως· αὐτὰ λέγω τὰ δύο μᾶς προξενῶσι τὰς πλέον μεγαλητέρας ζημίας· τὰ ὅποια καὶ μ' ὅλο ὅτι δὲν ὑποπίπτει τῆς αἰσθήσεως, μ' ὅλον τῆτο μᾶς ἐξάγασιν εἰς τὸν κίνδυνον περισσότερον, ὑπὲρ ὃ

ὑβρεῖ τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι. αἱ δ' ἄλλαι ξυντυ-
 χῆσαι, ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπ'
 ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν εἰς τοὺς κινδύνους.
 ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί. ὁ μὲν, ἠγούμενος, ἢ δ'
 ἐφεπομένη. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἢ 5
 δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλείσα βλά-
 πταισι. καὶ ὅσα ἀφανῆ, κρείσσω ἐσὶ τῶν ὀραμένων δεινῶν.
 καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον συμβάλλεται εἰς τὸ
 ἐπαίρειν. ἀδοκῆτως γὰρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη, καὶ ἐκ τῶν
 ὑποδεεσέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἠσσον. τὰς 10
 πύλαις, ἔσω περὶ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας, ἢ ἄλλων
 ἀρχῆς. καὶ μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίως ἐπιπλέον τὴν ἀ-
 τὴν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε, ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐηθείας,
 ὅσις οἶεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμημένης προθύ-
 μως τὴν πράξαι, ἀποτροπὴν τινὰ ἔχειν, ἢ νόμων ἰσχυί, 15
 ἢ ἄλλω τῷ δεινῷ.

μς.

μάτων μὴ ἀνηκόντων αὐτῷ δεσπόζειν. (1) αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχῆσαι] ὁ μέθυστος δηλονότι, ὁ ἐρωτικός, ὁ φιλοχρημάτος· ταῦτα εἰσὶ πάθη ὑπὸ μείζονων τινῶν καταχόμενα· οἷον ὁ μὲν ἔρως, καὶ ἡ μέθη ὑφ' ἡδονῆς, ἢ δὲ φιλοχρηματία τῇ ἀπολαύσει· ὧν γὰρ ταῦτα ἐφίεται καὶ πρὸς ἀσπύδει, ἐκεῖνα γ' εἰκότως κρείττω εἰσὶν· ὁ δὲ νῆς ἔτως ἂν ἔχοι μάλιστ'· οἱ δὲ ἄνθρωποι ὀργῇ, ἢ ἄλλω τῷ τῶν παθῶν καταχόμενοι, ὡς ἕκαστος ὑπὸ τινος κατέχεται κρείττονος, ἐξάγονται εἰς τὰς κινδύνους. (4) ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως πάρει τινὴ πᾶσι τοῖς ἄλλοις πάθεσιν· οἷον, ἔσω φιλοδοξίας τις ἔτος πρῶτον δόξης ἐρᾷ (ἰδὲ ὁ ἔρως ἐν τῇ φιλοδοξίᾳ, ἠγούμενος τῆς ἐλπίδος) εἴτ' ἐλπίζει τύχῃ, ἢ ἐρᾷ δόξης· (ἰδὲ ἡ ἐλπίς ἐν τῇ φιλοδοξίᾳ ἐφεπομένη τῷ ἔρωτι) καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων (ὁ γὰρ δόξης ἐρῶν ἐκφροντίζει, τῆτ' ἔστι σφόδρα ἐπιθυμεῖ, ὅπως ἂν ῥᾶων τύχοι τῆ ποθεμένου· εἰς τῆτο γὰρ ὁ ἔρως ἐπάγει διηνεκῶς) ἢ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα (εἴτ' ἐλπίζει ἔτως ἢ ἐκείνως τῆ ποθεμένου τεύξεσθαι·

